

ŠESTÁK

oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu a 6.oldskautského klubu Junáka - českého skauta v Kateřinicích

číslo **142** vydáno pro vnitřní potřebu - 29. ledna 2018, nákladem 50 výtisků

16.12.2017 - středisková vánoční akademie

www.SESTKA.eu

www.OLDSKAUTI.cz

Oddílová ŠESTKA Kateřinice Rada

Registrace 6.K i 6.OS je dokončena. ŠESTKAŘSKÝ oddíl se opět rozrostl :-). Registrace na letošní rok hlásí nárůst o rovných 8 členů! 6.K má tedy 53 registrovaných! Všem rodičům také děkujeme za zvýšené registrační příspěvky. Část z nich použijeme již brzy na dovybavení ratibořské klubovny, která nyní prochází rekonstrukcí.

6.OS - OLDSKAUTI.CZ mají 8 členů - o jednoho registrovaného člena víc než loni (Radek).

Dohromady 6.K + 6.OS má pro rok **61 členů !!!** Společenství ŠESTKY je tak nejpočetnějším na vsetínském skautském středisku. Ale "šlape mu na paty" nedávno vzniklý skautský oddíl na Hovězí, který má 50 registrovaných členů :-). Jen houšť a větší kapky!

Na www.oldskauti.cz vzniká unikátní **VIDEOKRONIKA** ze zaznamenaných oddílových akcí od roku 1997. Aktuálně je zde ke

shlednutí více než **230** oddílovek, jednodenních i vícedenních výprav, táborů, ... Postupně by zde mělo být do konce roku 2018 zpřístupněno více než 500 rozličných akcí, které se podařilo zachytit a uskutečnily se pod hlavičkou ŠESTKY či OLDSKAUTŮ. Výhodou této VIDEOKRONIKY je její online přístupnost na chytrých telefonech, tabletech, noteboocích, stolních počítačích či chytrých televizích.

Protože se jedná o většinu případů chovaných záběrů, které mohou nezasvěcenec zmást,

k prohlížení záznamů je nutno se přihlásit. Heslo pošle Dazul na vyžádání kterémukoliv stávajícímu i bývalému členu oddílu či jeho rodiči (pište SMS na 737 249 211 nebo na drabek@lachim.cz).

Na pořízení tábořiště v Budišově nad Budišovkou jsme obdrželi účelově vázaný dar ve výši **36.000 Kč** od Fondu nemovitostí Junáka, který shromažďuje prostředky na pomoc střediskům při pořizování a údržbě nemovitostí – kluboven, skautských domů a základen. Za tábořiště ŠESTKY zaplatilo vsetínského středisko 120.000 Kč, takže účelově vázaný dar 36.000 Kč je velmi vítaným příspěvkem do našeho hospodaření.

Kája (v minulém ŠESTÁKU byl otištěn její článek z cestování po Indii) se po Turecku, Iránu a Indii přesunula do Thajska. Na cestě po Asii je od loňského srpna. Cestovatelský deníček Káji a Vítka můžeš číst online na <https://smilinginside.wordpress.com>.

Při pohledu na rezervace (www.breziny.cz) je ze 62 prázdninových dnů v našem **DBCB** závazně zablokováno (záloha na pronájem dorazila na náš účet) 45 dnů. A je poptáno dalších 7 dnů, takže prázdniny by měly být dobře zaplněné. Naplnění prázdnin pobytu je klíčové pro hospodaření DBCB. Díky dobrému hospodaření máme prostředky na úhradu spotřebované elektřiny i plynu při našich družinovkách a oddílovkách.

Schůzky **kateřinických světlušek a vlčat** budou opět probíhat každý týden, a to vždy **v pondělí od 16:00**. S jejich vedením bude pomáhat **Kristýna Krejčířová - Kikina** (tel. 728 485 112).

MILÍ RODIČOVÉ

Pokud jste aktivní na internetu, budeme rádi, když se připojíte do „přátel“ a „olajkujete“ naše Facebookové profily – ŠESTKY, DBCB i OLDSKAUTŮ. Mimo jiné budete mít i nejčerstvější informace, zprávy a fotografie z toho, co právě "hýbe oddílovým životem".

(Dazul) Jsme **nejpočetnějším** oddílem (6.koedukovaný oddíl) i společenstvím (6.koedukovaný oddíl + 6.oldskautský klub) vsetínského skautského střediska. Je nás "registrovaných" 61 a tím jsme pokořili třináct let starý rekord z roku 2005, kdy nás bylo dohromady "jen" 60 :-)

To je velmi dobrá zpráva. Stejně tak je skvělá zpráva, že nedávno založený skautský oddíl na Hovězí, který je také součástí vsetínského střediska, má členů 50. Nejpočetnějšími oddíly vsetínského střediska jsou oddíly z dědiny. Zdá se mi, že to je trend celorepublikový.

Jako odpůrce nejrozličnějších dotací (deformují přirozené prostředí a mají korupční potenciál) a jimi vynucovaných (leckdy naprosto nesmyslných) měřitelných cílů vím, že "počet registrovaných členů" je měřítkem velmi relativním. Matně si pamatuju jak nám na střední škole soudruh učitel v předmětu "občanská výchova" (?) říkal, že pionýr má milion a půl členů. Za pár let se ten zvláštní čas přelomil do normálu a najednou jich je cca 15 tisíc. To je, pokud se nemýlím, pouhé 1% . Kdo tu dobu pamatuje, určitě ví, že pionýrem byl téměř každý školák automaticky, členství bylo v drtivé většině spíše formální záležitostí. Obtížně se ta "formálnost" dětem vysvětluje, protože některé zkušenosti jsou nepřenositelné. Ale o to cennější je fakt, že neformálních členů ŠESTKY je zcela určitě více než ono 1% u "pionýrů" :-)

Letošní registrační "rekord" dává **naději**, že děti dnešních světlušek a vlčat budou ve "stejném" společenství prožívat obdobné tisíce malých dobrodružství každý den - stejně jako dnes jejich budoucí rodiče. I ony budou mít **zážitky, které je budou pozitivně formovat na celý život**.

Na parapetu krbu v našem Dětském bezbariérovém centru Březiny máme pro návštěvníky připraveno pár knih do kterých se mohou začíst. Jedna z nich se jmenuje SKAUTSKÝ ODDÍL - je to výpravná kniha o dvou oddílech (Foglarova "dvojka" a Nováková "pětka"), které nepřerušily svoji činnost více než 100 let. ŠESTKA je zatím v pětině té stovky, ale i díky letošní "registraci" má fakt dobře **našlápnuto** :-)

REGISTRACE 2018

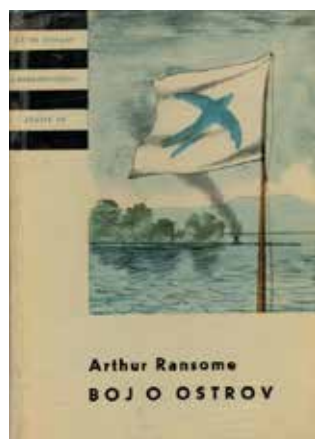
PŘEKONALI JSME ROK 2005, KDY NÁS BYLO 60 :-)
ŠESTKA (6.K + 6.OS) MÁ 61 REGISTROVANÝCH ČLENŮ

100 KNIH

KTERÉ MUSÍŠ PŘEČÍST NEŽ ZESTÁRNEŠ

BOJ O OSTROV

Samozřejmě, že knihy, které ti doporučuju přečíst jsem doslova hltal a občas je četl za svitu baterky i pod peřinou, abych rozsvícenou lampičkou nebudil sestry, usínající na vedlejších postelích. Moje "spotřeba" knih byla tehdy, ve srovnání s dneškem, relativně vysoká - četl jsem zpravidla 6-10 knih každý měsíc. Když mne nějaká knížka zaujala, hned jsem v knihovně hledal od stejného autora další. A tak si dobře pamatuju i na své "ransomeovské" období. Začalo knihou BOJ O OSTROV a dalších minimálně deset volných pokračování (Trošeční z Vlaštovky, Zamrzlá loď kapitána Flinta, Klub Lysek, Holubí pošta, ...) mi zabralo určitě víc než měsíc. Stašně moc jsem pak toužil také jezdit na malé plachetnici a zažívat podobná dobrodružství jako John, Zuzana, Titty a Roger Walkerovi spolu s konkurenční lodí Amazonek - sester Nancy a Peggy Blackettových. To se mi podařilo až o cca tři desetiletí později, když jsme si jako skautské středisko pořídili vlastní plachetničku - už deset let ji každé prázdniny vozíme na Slezkou Hartu, která se v mých očích občas mění na ono jezero v severozápadní Anglii :-)

První ze série knih o Vlaštovkách a Amazonkách začíná prázdninovou hru u jednoho z jezer v tzv. Jezerní oblasti (Lake District) v severozápadní Anglii (jezero v knize je složeno ze skutečných reálií kolem jezer Windermere a Coniston). S přispěním dětské fantazie (a za porozumění rodičů) se hra mění na boj o malý ostrov Divokých koček, který leží uprostřed jezera. Mezi dvěma konkurenčními sourozeneckými posádkami plachetníků se tak zrodí přátelství na mnoho let. Arthur Ransome ve své knize popisuje i život ve stanovém táboře, boj s pirátem kapitánem Flintem (strýc Amazonek Jim neboli James Turner), plachtění na jezeře a o řadě dalších příhod, které spolu Vlaštovky a Amazonky zažívají.

Arthur Ransome (*1884 - +1967) - anglický spisovatel a novinář.

Ivo Fencel napsal: "V roce 2017 tomu bylo už 50 let, co zemřel jeden z mála génů literatury pro děti a současně britského tajného agenta v Leninově Rusku Arthura Ransoma (1884 – 3.6. 1967). Podobně jako náš Jaroslav Foglar, i on vyhrál tím, že v srdci zůstal dítětem. Nebo v mnohém.

Ransome ani nedokončil vysokou školu, ale zato sepsal ve své době přínosné monografie o Wildeovi a Poeovi. Od roku 1913 sbíral pak v Rusku pohádky. Když vypukla válka, vyhnul se odvodu pro špatný zrak, ale stal se zahraničním korespondentem. Mimo jiné. V Rusku hrál šachy s Leninem a zrovna jako v nějakém romantickém příběhu objevil svou druhou manželku v Trockého sekretářce Ženě Šelepínové. Zase se vrátil do Londýna (1918) a hned jej zatkli: už na nádraží. Ve Scotland Yardu jej pak podrobil výslechu sám šéf Speciálního oddělení Basil Thompson (zvaný Lovec špiónů) a zverboval jej k MI6 (nebyl-li tam spisovatel už předtím). Ransome dostal i speciální označení. S76. Léta to bylo tajemstvím, a to nikoli veřejným, nicméně čas otevřel nedávno archivy." Svoji roli sehrál A. Ransome v získání tehdejší nezávislosti Estonska a Lotyšska.

Knihu BOJ O OSTROV začal psát namísto toho, aby odjel jako dopisovatel do Berlína. Dopsal ji v dubnu 1930. Česky vyšla kniha prvně v roce 1934 a v roce 2016 vyšla minimálně v desátém vydání. V roce 1974 byl podle knihy natočen film.

SKRYTÝ PŘÍSTAV. Za Rogerem vyskočila na břeh Zuzana. Pak Titty s košem nádobí. John zůstal na Vlašтовce a podával zásoby. Nejdříve přišly na řadu věci na vaření, které naložili jen tak, kam se dalo. Potom následovaly oba stany, zabalené do podlahových dílců, pak plechovky od sucharů a potom těžká plechová krabice s knihami, barometrem a jinými věcmi, na které nesměla přijít voda. Loďku to pěkně nadlehčilo a první důstojník Zuzana s prvním námořníkem Titty ji povytáhly ještě o kousek a teď se jim velké vaky plné přikrývek snadněji vykládaly na břeh. Všechno nandali na jednu kupu na suchý oblázkový břeh.

„A nyní se, pane první důstojníku“, pravil kapitán John, „vydáme na obhlídku ostrova“.

„Nejdříve musím najít nejlepší místo na táboření“, řekla Zuzana.

„Aby na něj nebylo odnikud vidět“, dodala Titty.

„Potřebujeme pěknou planinku s několika stromy, na které by se daly uvázat stany“, řekl John.

„A dobré místo na ohniště“, řekla Zuzana.

„Myslíte, že bychom tu ty věci měli nechat?“

uvažovala Titty. „Co kdyby najednou přišel příliv a přivalily by se sem čtyřicet stop vysoké vlny, které by všechno smetly do vody?“

„Takové určitě nepřijdou“, řekl John. „To by zalily celý ostrov“.

„Ale kde je plavčík?“ vzpomněl si první důstojník. Plavčík Roger se už vydal na výzkumy a zrovna na ně volal odněkud zblízka za křovím.

„Někdo tu už dělal oheň!“

Ostatní se k němu hned rozběhli. Mezi přístavištěm a vrcholem ostrova, kde stála vysoká borovice, bylo okrouhlé otevřené prostranství porostlé mechem. Kolem dokola byly stromy a uprostřed kulaté místo, kde byl odhrnut drn. Nad ním stál Roger a prohlížel si pěkný kruh z kamení. Bylo to ohniště se zbytky starého popela. Po obou stranách kruhu byly zaraženy do země dvě silné vidlicovitě rozvětvené hole, upevněné dole těžkými kameny, a přes ohniště byla položena ve vidlicích další hůl, takže se nad ohniště dala zavěsit konvice. Vedle ohniště ležela pěkně urovnaná hromádka suchých větví, nalámaných na stejnou délku. Někdo si tu dělal oheň a chtěl se sem ještě vrátit.

„Domorodci“, napadlo Titty.

„Co jestli tu ještě jsou“, řekl Roger.

„Pojďme“, velel kapitán John. „Projdeme celý ostrov“.

Na ostrově toho opravdu nebylo moc k prozkoumání. Posádce Vlašтовky netrvalo dlouho, aby se přesvědčila, že tu sice někdo byl, ale teď už tu není nikdo jiný než oni. Zašli až k zadnímu cípu ostrova a z nejvyššího vrcholku, na němž stál velký strom, se rozhlíželi po jezeře. Potom se vydali do jižních končin, ale tam to byla samá skála a nízká zakrslá křoviska, která tu rostla tak hustě na sobě, že se jimi ani prodrat nemohli. Byly tu i stromy, ne však tak vysoké jako na severním cípu ostrova. Ale po lidech ani památky a nikde místo, kde by se dal bez nebezpečí zapálit oheň. Vrátili se k ohništi.

„Ti domorodci si ale dovedli vybrat nejlepší místo“, řekla Zuzana uznale, „a to ohniště je moc pěkné“.

„Teď už na ostrově žádní domorodci nejsou“, řekl Roger.

„Možná, že je pozabíjeli a snědli jiní domorodci“, uvažovala Titty.

„Ať už je to jak chce, tohle je nejlepší místo na tábořiště“, řekl John. „Postavíme rovnou stany.“

"Objevíš-li nové přátele, nezapomeň na ty staré." - Erasmus Rotterdamský -

Již několik let nahrazuje tato stálá rubrika kroniku ŠESTKY. Zde máme snahu zachytit téměř každou akci, která se v oddíle udála - očima těch, kteří měli potřebu se o své zážitky s vámi podělit.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA - 6.1.2018

"Vyberte si za manželku takovou ženu, kterou byste si vybrali za přítele, kdyby byla mužem."

(Pepa) Sraz byl v 8:00 u horního obchodu. Vyšli jsme v sestavě: Martin, Lenička, Kryštof a já. Měli jsme horní konec. Kryštof pořád špekuloval: „V tom domě určitě nikdo nebydlí“. Ale většinou tam někdo bydlel. Tento rok se chodi-

lo dobře, žádný sníh ani led a k tomu ještě svítlo sluníčko.

Když už jsme si oddechli, že nám zbývají jen tři domy, tak nám Rex zavolał, že to nestíhají. Tak jsme jim pomohli a všechno dobře dopadlo.

STŘEDISKOVÁ VÁNOČNÍ AKADEMIE - 16.12.2017

(Hatatitla) Dne 16.12. 2017 se v kulturním domě ve Vsetíně uskutečnila akce Skautské Vánoce, kterou připravoval oddíl Šestka (zvuk, příprava podia, atd...). Ze začátku příprav jsme měli malé problémy se zvukem a počítačem, ale i přes ty problémy vše nakonec fungovalo, jak mělo.

Tak teď k programu - dohromady byly 4 vystoupení + 4 prezentace. Bylo tam 6 oddílů (1. oddíl z Hovězí, 1. Dívčí oddíl Ještěrky, 2. Dívčí oddíl, 1. Chlapecký oddíl „Jednička“, 4. Chlapecký oddíl „Lvíčata“, 6. Koedukovaný oddíl Kateřinice „Šestka“).

Před každou scénkou každého oddílu se pustila prezentace a potom byla scénka, ale mezi scénkami proběhly 2 hry, při kterých se zúčastnili 2 členové z každého oddílu. Některé oddíly měly zvuk nebo hudbu ke scénce. Každý oddíl měl nádhernou prezentaci i scénku, kterou všichni předvedli bez problémů, scénky byly zábavné a velmi nápadité.

Ke konci, kdy se daly dárky od oddílů pod stromček, se každý oddíl rozloučil svým pokřikem a až všichni odešli, začali jsme uklízet vše na své místo - schovávat stoly a dráty a až, když už bylo vše uklizené, tak se děti rozvezly domů.

VÁNOČNÍ VZPOMÍNÁNÍ -22.12.2017

(Dazul) Každoročně se nám starším ŠESTKAŘŮM daří scházet den před oddílovým Vánocema. A že tahleta setkání mají svůj půvab dotvrzuje i to, že Klíště vážila cestu z Třebíče, Budul z Prahy, Mája z Brna, Pazič z Ostravy, Méda z Jablůnky, ...

Rádi se vidíme – co k tomu víc napsat. Síla společných prožitků vytváří pouto, které přetrvává do dospělosti. Vědomí, že tohle společenství jede i po dvaceti letech pořád dál, každého z nás bezpochyby moc těší.

První účastníci VÁNOČNÍHO VZPOMÍNÁNÍ se schází už v 16:30 u Spídyho hrobu. Společně zavzpomínají a zapálí svíčku. Pak se přemístí do klubovny, kde se postupně začínají trousit ostatní, kteří se chtějí potkat. Zatímco v roce 2014 měl Miris s Dankou účast na VZPOMÍNÁNÍ omluvenou (kronika 2014: „Nejhezčí tečka byla ale nakonec – půlhodinku po našem rozloučení se Dance a Mirisovi narodila Kristýnka! Miris s Dankou mají tudíž neúčast na letošním VÁNOČNÍM VZPOMÍNÁNÍ omluvenou :-)"), letos dorazili s Kristýnkou. Malých dětí a mimin se sešlo v jeden okamžik

minimálně 9 – o budoucnost šestkařského „potěru“ tedy zřejmě nebude nouze. Kolik se tu dnes protáhlo starých ŠESTKAŘŮ či lidiček celkem nevím, nepočítal jsem to. Můj střízlivý odhad je kolem 30. Někteří se zdrželi třeba jen dvě hodiny, jiní vydrželi až do tří hodin ráno :-)

Povídá se, hraje a zpívá, pije i jí, prohlíží staré ŠESTÁKY a fotoknihy. Neustále to tu bzučí jako ve včelím úlu. Staré historky se vyprávějí třeba

už po stě, ale je stejně dobré si je připomínat. Některé už upadají v zapomnění, u jiných mám pocit, že se občas vyprávějí trochu jinak, než se staly :-)

Je mi tu úplně moc dobře. Jsem neskutečně šťastný, že to pouto, které jsme mezi sebou před mnoha léty navázali, pořád drží – přesto, že se ne všichni potkáváme často.

Opouštím naše veselé shromáždění před třetí hodinu ranní a pevně věřím tomu, že bratr Radek dorazí nahoru na svoje paseky pěšky živ a zdráv. Spolu s ním ještě zůstávají Fanta, Mája, Pazzič a Violka.

PS: TST (prosím zkratku neplést s STS = skautská telefonní síť, TST = tajná služba Třebíč) hlásí: „...Radoch přišel ze Vzpomínání v 7 ráno, rovnou ke snídani.“ Zda s sebou přinesl i kytaru, se zatím neví :-)

ODDÍLOVÉ (ZELENÉ) VÁNOCE - 23.12.2017

(Šneci) Sešli jsme se chvíli po desáté hodině v DBCB. První věc, kterou jsme udělali, bylo upevnění stromku do stojanu, což jsme bez větších problémů zvládli. Pak přišly na řadu ozdoby a řetězy. Poté jsme nachystali stoly a nějaké to cukroví, připravili hrnky a pití, pustili si hudbu a procházeli jsme si celý program, přičemž jsme si rozdělili, kdo co bude dělat a naráz bylo 13:30 a nebylo co dělat. Tak jsme si dali družinový box (samozřejmě bezpečně...) a v 14:40 už jsme byli nachystaní na první příchozí.

Chvíli po třetí hodině začly přicházet první oběti, které jsem si hned zavolal na vydání dárků, cukroví a erárního dárku.

Zahájili jsme a asi 15.20 se odešlo do lesa ke krmelci dát zvířátkům nějakou tu pochutinu, tam se jim zaspívalo, popřálo a šlo se zpět.

Když se všichni nasoukali do Březin, tak jsme si zahráli hru sněž si bonbón. Pak se začlo přát oddílu. Každý si vzal svíčku a všem nám popřál něco pěkného na Vánoce a do Nového roku. Naštěstí jsme přání bez požáru přežili a mohli pokračovat dál v programu.

Následovalo odhalení tajných činností, které začaly Světlušky a Vlčata z Kačic, pak Světlušky a Vlčata z Ratiboře, Žaby a nakonec i Šneci.

A konečně tu máme to, na co se každý těšil, a to

je rozdávání a rozbalování dárků. Postupně se roznesly dárky, přitom se losovaly dárky erární a začlo se rozbalovat. Doufejme, že všichni byli spokojeni. Bohužel nám nezbyl čas na lití oliva... třeba to příště vyjde.

Před šestou hodinou se ti, co ještě neutekli, rozloučili večerkou a v pohodě jsme se rozešli do svých obydlí.

Mně se naše vánoce docela líbily, i když tam bylo pár chyb, ale dělali jsme to poprvé, tož co.

POLÁRKA- 28.-30.12.2017

Čtvrtek 28.12.2017 (Horka) Ráno jsme se všichni sešli u kina. Jeli jsme busem na Vsetín a ze Vsetína vlakem do Karlovic zastávka a z tam na druhou zastávku autobusem. Jeli jsme zhruba 1 hodinu a 30 minut.

Šli jsme do kopce a do strašně strmého kopce. Konečně jsme došli na Bařinku.

Dojeli jsme svačiny a rozdělili se na skupinky. Dva ze skupinky dostali bojovku, museli dojít do dědiny a přinést 10 vajíček a nějakou užitečnou věc. Ostatní šli na dřevo.

Až došli, tak jsme měli chvíli volnou zábavu a pak jsme šli do lesa a hráli hru s „balónkem“ a kroužkem a potom jsme šli obědvat.

Měli jsme špagety. Po obědě šel Martin (Alík), Lila a Dejv umývat nádobí. My jsme měli odpolední klid a já psala článek.

Po poledním klidu jsme hráli seznamovací hry. Jedna byla úplně boží. Řekli jsme si nějaké vlastnosti třeba ospalý Rex a pak jsme to až do odvolání museli tak říkat.

Na svačinu jsme měli müsli tyčinku. Po svačině jsme šli dohrát jednu seznamovací hru a měli večeri. Na večeri jsme měli rohlík s máslem, paprikou a salámem a cibuli.

A nastal večerní program - vázali jsme uzly. Dračák, ambulák, loďák, rybařík, zkracovačku a

teď nevím. Po uzlech jsem si šla lehnout, dopřála článek, četla knížku a šla spát.

Pátek 29.12.2017 (Hruška) Ráno skupinka č. 2 musela vstávat v 6:00, aby mohli nachystat na snídani vánočku s nutellou, máslem a marmeládou.

Pak nás v 7:00 šli vzbudit a všichni jsme šli na rozcvičku. Hruška (já) hodila držku do sněhu, protože neumí chodit.

Po rozcvičce jsme šli na snídani a zbylo jen pár kousíčků vánočky.

Po snídani jsme měli klid na půl hodky a pak jsme museli ve sněhu rozdělat oheň a uvařit vajíčka. Ze začátku se to nikomu vůbec nevedlo, ale tak po půl hodině skupina Ohnivé slepice rozdělala oheň a čekala a čekala a čekala, až jim bude vřít voda a uvaří se vajíčka. Skupince Holky pomohl rozdělat oheň vedoucí a pak jim to už nějak hořelo. Jenomže Soploši nemohli vůbec oheň rozdělat, tak šli vařit vajíčka k Holkám. Po delší době už měly všechny skupinky uvařená vajíčka, tak mohli konečně na oběd. K obědu byla ta naše vajíčka, párek, chleba a čočka.

Na polední klid přijela Natka se svou rodinou a chvíli tam s náma byli. A bylo po klidu, Fanta zavelel, že jdeme ven. Brodili jsme se zasněženou

cestou, u mýtiny bez stromů jsme se zastavili a hráli jsme hru Eskymáci. Dohráli jsme a vydali jsme se směr stará Bařinka, kde jsme hledali nápovědu. Skupinka Holky se vydala jako první ke starému stromu. Hodně dlouho jsme tam hledali krabičku i s ostatními skupinkami, ale abychom to našli, potřebovali jsme nápovědu: „padlý velíkán“ a pak to našla Veselka a Kečibuz to vytáhnul.

Poté jsme šli cestou zpátky k chatě a bobovali jsme. Po bobování jsme šli večeřet a přijela Mája s Verčou.

Po večeři jsme nahoře hráli hru a po ní nastala ŽRANICE se spoustou dobrého jídla. Během žranice jsme si říkali, co jsme dostali k Vánocům. Každý dostal krásné dárky. Pak jsme šli spát. Dobrou. Podle mě to bylo krásné prožití pátečního dne.

(Veselka) Jako na každé výpravě je služba, v ten nejdelší a taky nejúžasnější den jsem měla službu já, Rex, Mimi, Hruška a Lenička.

Vstávali jsme v 6:00, bylo to velké utrpení, aspoň teda pro mě. Na snídani jsme chystali chleba s máslem a s nutellou nebo marmeládou. Rex topil, já mazala máslo s Hruškou a Mimi s Leničkou natíraly nutellu a marmelády. Měli jsme to celkem rychle nachystané i čaj. Potom jsme šli vzbudit ostatní (ty, co neměli službu). Deny strašně

chrápal a taky, že ho nešlo vzbudit.

Jako vždycky máme před snídaní rozcvičku. Rozcvičku měl Fanta, taky že to vždycky blbě dopadne :D Poté jsme šli na snídani.

Po snídani byl asi 30 minut klid. Potom jsme šli ven (určitě, jak si myslím, se nikomu moc nechtělo) do bílého, studeného a taky mokrého snůžky. Vzali jsme si ešusy, KPZky a šli nasbírat čtinu a dřevo. Trvalo to dlouho, než jsme rozdělali oheň. Ale rozdělali, jedna skupinka měla hotové vajíčka a Šáša, Karen, Oreo, Marťa a Kečibuz se k nám přisrali s vodou a vajíčkami. No, abych nemusela rozepisovat, co jsme při tom dělali, tak to přeskočím.

Na oběd byly naše úchvatné vajíčka s čočkou, kterou udělal Deny. Služba po obědě šla umýt nádobí a taky jsme měli aspoň chvíli odpolední klid.

Po odpoledním klidu jsme šli ven hledat kešku. Šli jsme zasněženou cestou ke staré Bařince. Mezitím jsme hráli schovku, eskymáckou hoňku a pokračovali jsme v cestě. Došli jsme k té Bařince a někde poblíž bylo něco, co už nevím, co bylo, bylo to asik nějaké heslo nebo co. Dovedlo nás to k nejstaršímu stromu v ČR. Keška byla ukrytá v kousku spadlého stromu a taky jsem ji našla já, napsala jsem do deníku datum, název oddílu a kdo tu kešku našel.

Cestou zpátky jsme šli rychleji, protože nám

byla zima, ale stejně jsme byli venku. Jezdili jsme na lopatách a záhadně se na vrchu objevila Mája s Verčou.

Šli jsme dovnitř se převléct a nechat usušit mokré oblečení. Večeři už chystala jiná skupina, byl chleba s máslem a se salámem, po večeři jsme šli nahoru a hráli jsme hru (už nevím, jak se jmenovala).

Mája s Verčou mezitím nachystaly žranici. Žranice byla super, tolik jídla pití :-). Potom jsme byla velmi unavená, tak jsem šla na latrínu a vyčistit si zuby. Potom do spacáku, psát článek a potom spát. Doufám, že příští rok nás tady bude stejný počet.

Sobota 30.12.2017 (Lenička) Služba vstávala v

6:00 a chystala snídani a čaj a šli nás vzbudit. Vzbudili nás tak, že si na nás lehli. Jak nás vzbudili, tak jsme se oblékli a šli na rozcvičku ven. vyběhli jsme nahoru na kopec, běželi jsme dozadu za chatu, otočili se a běželi dál do kopečku. Nahoře na kopečku se ujal rozcvičky Pazzič. Seběhli jsme ke studánce a vyčistili si zuby. Po vyčištění zubů jsme šli do chaty na snídani. Po této snídani jsme se rozdělili do skupin. Skupina Ohnivé slepice šla nahoru, kde bylo připravené bludiště z provázků. Skupina Holky skládala dřevo, jak jsme doskládali dřevo, tak jsme šli na bludiště a skupina Soploši byla služba, ale taky se vyměnili.

Mezitím než se vrátila skupina Soploši, tak jsme si zahráli elektřinu a pak Myšičky a bomby. Jak se vrátili, tak jsme hráli Myšičky a bomby. Asi po třech hrách se Marťa sbalila a šla, ale my jsme udělali ještě asi další tři hry. Pak Deny s Rexem zkusili krvavou minci, pak se Rex vyměnil s Kečibuzem a Kečibuz se vyměnil s Alíkem. Poté jsme udělali asi poslední hru Myšiček, sbalili se a venku byl nástup. Tam se vyhlásila místa. První místo pro Holky, druhé pro Soploše a třetí pro Ohnivé slepice.

A pak jsme odešli na autobus, tam jsme čekali asi 7 minut. Na autobusové zastávce jsme pak čekali hodinu. Autobus přijel na nádraží pozdě, ale naštěstí Dejvův tatka nám autobus

do Ratiboře podržel. Na zastávce jsme se rozešli domů, ale Lila jela do Hošťálkové. Rozloučili jsme se a šli domů.

(Dejv) Dneska jsme vstali jako obvykle v 7.00 hodin. Moc se nám nechtělo, ale zvládli jsme to. Potom byl nástup na rozcvičku. Běželi jsme po cestě do lesa. Tam se rozcvičili a běželi zpět. Nastala ranní hygiena, opláchli jsme se, umyli zuby a vrátili se do chaty, kde služba měla nachystanou snídani. Službu měli „Soploši“. Na snídani byl chleba se sádlem.

Pak nám dali vůdci pokyny a začali jsme se balit. Byl nástup před chatou a rozdělené skupiny se vydaly na určité místo. Naše skupina se vydala do lesa na provazovou dráhu. Museli jsme mít zavázané oči a chodit podle provázku, který si nahmatáme. Konec se poznal tak, že tam byla rolnička. Dále jsme šli zpátky k chatě pro zbytky dřeva. Po cestě jsme se sešli s další skupinkou. Měli jsme hotovo, tak jsme se vrátili do chaty a čekali na další skupinky.

Nastal čas svačiny. Byly zbytky od snídani. No a pak následovalo vyhodnocení skupin. První byly „Holky“, druzí „Soploši“ a třetí my – „Ohnivě slepice“.

Potom jsme vyrazili na zpáteční cestu dom. Au-

tobusem jsme dojeli na zastávku rozc. Soláň. Tam jsme čekali skoro 1 hodinu na autobus, který jel až do Vsetína. Ze Vsetína jel autobus hned, jak jsme přijeli. Já jsem s nimi nejel. Mě si ve Vsetíně vyzvedl táta. Tato výprava se nám po všech stránkách vydařila.

Aforismy :-)

Hruška: Život je jako kolotoč, točí se a neví proč...

Marťa: Život je jako kolotoč, je ti špatně dřív než skončí

Kečibuz: Život je jako kolotoč, co uděláš, to se ti vrátí

Rex: Láska je jako létající talíř, je to jen mýtus

Horka: Práce je jako počasí, nedá se odhadnout, ani naplánovat

Pazzič: Práce je jako počasí, tragače jako tragače

Hruška: Muži jsou jako zvířata, nikdy nevíš, kdy zaútočí

Šáša: Muži jsou jako zvířata, uslintaní a chlupatí

Lila: Muži jsou jako zvířata, dělají ze sebe blbečky, aby si jich samice všimly

Šíkula: Muži jsou jako zvířata, citliví, ohleduplní a šikovní

Pazzič: Muži jsou jako zvířata, mluv na ně jak chceš, stejně ti nerozumí

STŘEDISKOVÝ RS PÁTEK - 12.1.2018

(Martá) Takže potom, co jsem zjistila, že náš RS pátek není a já nemám co dělat, jsem se rozhodla překecat Martina, aby mě hodil na Vsetín. Cestou jsem také postřehla, že jsme měli mít plyšáka, toho jsem neměla. Nemyslela jsem, že bude tak důležitý.

Když jsme dojeli a došli na středisko, před starou klubovnou Ještěrek už nás čekal Mazy a říkal nám, co máme dělat. Já okamžitě shodila bundu na židli, popadla plyšáka, který mi byl nabízen, a šla si sednout do již zmíněné klubovny. Martin ještě dlouhou chvíli postával venku a asi se bál jít dovnitř.

Když se nás dostavil počet, při kterém Zuzka usoudila, že by bylo fajn začít, tak jsme zahájili RS pátek představením plyšáků. Můj plyšový had se jmenoval Had, ale později dostal jméno Ještěř, protože s náma vyrůstal v Ještěrkách. Naštěstí jsem většinu lidí znala a nebyla jsem tak překvapená, když tam přišli i třináctiletí jedničkáři se dvojkačkama, těch bylo hodně.

Potom nám všem zavázali oči a my měli za úkol

poslouchat příběh, který nám Zuzka vyprávěla. Byl o slepé a hluché paní, která vystudovala vysokou školu.

Mezitím nám unesli plyšáky. Když jsme si opět rozvázali oči, nikde nebyli, na zemi ležel pouze vzkaz o únosu a mapa. Podle mapy jsme se dostali ke sklepu, před kterým nás čekal Hanýsek. Po pěti nás pouštěl dovnitř. Já šla s holkama z Hovězí, byly moc fajn. Ve sklepě jsme pomocí zodpovězení otázek zachránily své plyšáky a společně se vrátily zpět na středisko. Tam nám byl nabídnut čaj. Museli jsme se všichni také obléct do zašpinitelného oblečení. Počkali jsme na ostatní. Mezitím jsme se fotili.

Pak Mazan donesl kýbl s balónkami naplněnýma barvou a pustil nás do vyklizené klubovny. Házeli jsme balónky na stěny a vytvářeli nejrůznější fleky. Postupně jsme se prostřídali. Nakonec nás poslali se umýt.

Mě a Lilu bral zase domů Martin.

A Mazy říkal, že ta barva půjde vyprat. Nešla.

PLÁNOVANÉ AKCE

2.2.2018 Oddílovka (Mája)

9.2.2018 Oddílovka (Fanta)

16.2.2018 Oddílovka (Deny)

23.-25.2. Jarní výprava do Dinotic

2.3.2018 Oddílovka

9.3.2018 Oddílovka

16.3.2018 Oddílovka

23.3.2018 Oddílovka

24.3.2018 Brigáda v Březinách

30.3.2018 Oddílovka

Jarní výprava do Dinotic

Sraz: v pátek 23.2.2018 v 7:00 u kina v Ratiboři

Návrat: v neděli 25.2.2018 v 14:50 u kina

S sebou: věci na vícedenní výpravu - spacák, karimatku, pyžamo, vhodné oblečení na ven i do chaty, přezůvky, hygienické potřeby, léky, deník, tužku, baterku, šátek, svačinu a pití na cestu, 350 Kč.

Svou účast nahlas Denymu
do pondělí 19.2.2018!

MALÁ FATRA
24.-25.února 2018

 oldskauti.cz

"Vítězný únor" tentokrát trochu jinak :-)
Info u Dazula - 737 249 211

Na vzniku **ŠESTÁKU číslo 142** se podíleli: Hatatitla, Šneci, Dejv, Marťa, Horka, Hruška, Veselka, Lenička, Kečibuz, Rex, Pazzič, Šáša, Šikula, Lila, Pepa a Dazul.

Toto číslo ŠESTÁKA je určeno pro :